

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA W KOŚCIELE KATOLICKIM

Sakrament ten jest jednym z siedmiu sakramentów Kościoła. Jest jedynym sakramentem, którego nie udziela ksiądz, ale którego małżonkowie udzielają sobie nawzajem. Rolą księdza (lub diakona) jest pobłogosławienie węzła małżeńskiego, a także odebranie przysięgi małżeńskiej pary młodej w imieniu Boga i Kościoła (a w Kanadzie również w imieniu państwa, którego przedstawicielem jest kapłan jako „registered religious official authorized to perform marriages in the Province of Ontario”). Proboszcz każdej parafii ma obowiązek zadbania o to, aby ślub przebiegał zgodnie z normami liturgicznymi i literą prawa (kościelnego i państwowego), aby był ważny zarówno z punktu widzenia Kościoła jak i Państwa. I tak prawo kościelne wymaga, aby:

- 1) Przynajmniej jedna ze stron była ochrzczonym katolikiem
- 2) Obie strony pragnące wstąpić w związek małżeński były wolne od przeszkód, które by ślub uniemożliwiły (zarówno w prawie państwowym jak i kościelnym, na przykład kwestia spokrewnienia, kwestia wieku, kwestia bycia związanym węzłem małżeńskim z inną osobą, itp.). Przeszkody takie, jeśli istnieją, mogą odsunąć w czasie, albo nawet uniemożliwić ślub, nawet jeśli osoba związana jest przeszkodą prawa kanonicznego (kościelnego), a sama nie jest katolikiem. Dlatego ważne jest spotkanie z księdzem i omówienie wszystkiego przynajmniej rok przed planowanym ślubem, aby ewentualne przeszkody dało się rozwiązać (jeśli to możliwe) przed tym czasem. Ważny jest też zatem nie tylko wczesny kontakt z parafią, ale nierezzerwowanie sali/restauracji przed spotkaniem z proboszczem, bo może się okazać, że sala będzie zarezerwowana i zadatek wpłacony, a ślub nie będzie mógł się odbyć tego dnia, czy nawet tego miesiąca...
- 3) Przynajmniej jedna ze stron powinna być zarejestrowanym (dłużej niż rok) członkiem naszej parafii, albo mieszkać w jej granicach. Jako że jesteśmy parafią „etniczną”, a nie „terytorialną”, osoby pochodzenia polskiego mogą uważać się za parafian, nawet jeśli mieszkają na terenie innej parafii, pod warunkiem, że regularnie uczęszczają do naszego kościoła. Wszystkie osoby, które nie spełniają przynajmniej jednego z powyższych warunków muszą zatroszczyć się o „pozwolenie ślubu poza własną parafią” od proboszcza parafii, do której należą/uczęszczają
- 4) Dla katolików wybór ślubu kościelnego (tj. przyjęcia sakramentu małżeństwa) powinien wpływać z chęci pielęgnowania wiary i pogłębiania przyjaźni z Panem Bogiem. Każdy sakrament w życiu chrześcijanina jest źródłem, które zasila jego relację z Bogiem i pozwala jej wzrastać. Tym bardziej dla dwojga osób wierzących sakrament małżeństwa powinien być źródłem siły i świętości w ich codziennym chrześcijańskim rodzinnym życiu, do którego zostali powołani. Pan Bóg jest bardzo ważny w moim życiu osobistym – Pan Bóg jest bardzo ważny w moim życiu małżeńskim i dlatego decyduję się na ślub kościelny. Jeśli tak nie jest, a moje pobudki są nieco inne, np. piękno kościoła, albo „bo co by powiedziała rodzina”, itp. – to może wtedy warto się zastanowić czy ślub kościelny w ogóle coś dla mnie znaczy, czy może będzie tylko pustą szopką...
- 5) Katolicka strona (strony) powinna przedstawić metrykę chrztu, uzyskaną „do ślubu” z parafii, gdzie była chrzczona. Metryka taka musi być datowana na 3 miesiące przed lub po pierwszym spotkaniu z księdzem proboszczem w naszej parafii. Jeśli osoba była chrzczona w naszym kościele, takiego świadectwa nie potrzeba.

- 6) Osoba spoza naszej parafii potrzebuje pozwolenia swojego proboszcza na ślub w naszej parafii. Po list taki należy zwrócić się do parafii, w której jest się zarejestrowanym/do której się uczęszcza.
- 7) Dobrze jest też, aby strona katolicka miała sakrament bierzmowania (adnotacja o nim będzie znajdować się na wystawionej metryce chrzcielnej).

Jeśli macie Państwo jakieś pytania lub wątpliwości dotyczące któregoś z powyższych punktów – ksiądz proboszcz chętnie wyjaśni co trzeba.